

⁸¹ Шишманъ (1378): „Благоизволи царство ми даровати благообразное и все-настоищее сие златопечатленное слово царства ми“. Дава царство ми оризмо си: Асенъ II. Да сж свободни по оризму царства ми. Шишманъ 1378.

⁸² Ср. Ягичъ, Starine VI. (1874) 62 и сл.

⁸³ R. Hube, O znaczeniu prawa rzymskiego i rzymско-byzantinskiego u narodów slowianskich. Warszawa, 1868, 11.

⁸⁴ Ср. Frühauf, Zřízeni bernitné v říši římské a byzantské, Památky V (1863), 155—162.

⁸⁵ Χαιροδεκατία и δόσις μελισσονομίου. Acta graeca IV. 352. Въ Турция и до сега още.

⁸⁶ Ljubic, Mon. II, 247.

⁸⁷ Миятовичъ се опитва въ 1869 г. въ съчинението си за старосръбските финанси (Гласник 25, 198—207) да докаже, че перперата е само дребна монета; тогава нѣмало сръбски златни монети. Първите старосръбски златни монети на царь Душана, на брой 4, въ 1874 г. били донесени отъ Призренъ въ Бѣлградъ, гдeto ги видѣхъ и азъ самъ у митрополита и у д-ра Янко Шафарикъ. Нови четири златни монети (отъ Милутина, Душана, Вѣлкашина и Лазара) сж описани неотдавна отъ Стоянъ Новаковичъ въ бѣлградската „Отачбина“, 1875.

⁸⁸ Sime Ljubić, Opis jugoslavenskih novaca, Zagreb 1875. Въ I-III, табл. сж дадени 60 бѣлгарски монети отъ Асена I, Петра, Асена II, Михаилъ Асена, Светослава, Михаилъ Шишмана, Сракимира и Шишмана. Ср. сжко и срѣбъската нумизм. на Я. Шафарикъ, Гласник III, табл. 8.

⁸⁹ На срѣдновѣковенъ гръцки хатоуна supellex, impedimenta, sarcinae militares, tentoria, castra, interdum domus. Катоуноотѣю locus castrorum, castra domicilium, locus in quo quis habitat, хатоуна domicilium. Du Cange, Gloss. mediae graec. На албански катунтъ — градъ, село.

⁹⁰ Царь Светославъ спасиль веднажъ Цариградъ отъ гладъ, като му изпратиль грамадно количество храни. Житото често се е пазило въ трапове. Въ 1189 г. кръстоносците намѣрили зарити зърнени храни около Пловдивъ; неотдавна сж намѣрени голѣми запаси просо въ грамадни кюпове въ развалините на нѣкои срѣдновѣковни крепости въ Тракия. Захариневъ 63.

⁹¹ Любовныиъ всевѣрныиъ гостемъ царства ми. Асенъ II.

⁹² Cum uxoribus et concubinis et liberis ipsorum etiam naturalibus. Договоръ на генуезцитѣ съ Иванко отъ 1387 г. Въ Босна имало оплакване въ 1373 г. отъ наложниците на латинските и нѣмски търговци (Rad. VIII, 134).

⁹³ За срѣдновѣковата вѫтрешна търговия по полуострова вж. отличното изследване по историята на срѣбъската търговия отъ Миятовича, Гласник 23, 27, 28.

⁹⁴ Д-ръ Конст. Иос. Иречекъ, Die Heerstrasse von Belgrad nach Constantinopel und Balkanpasse. Prag, 1877.